

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ, 8 ΙΟΥΝΗ 2014 - τεύχος 388

8/6/1986 - 8/6/2014

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ «Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ»
ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ
ΤΑ 28 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ.
ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ, ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ,
ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΕΥΟΔΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥΣ
ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΝΙΚΗ !

Στο προηγούμενο τεύχος μας (387, 1 Μάη 2014) είχαμε γράψει για την επείγουσα ανάγκη να προχωρήσουμε, το συντομότερο δυνατόν, από την «ανάλυση» (πολιτική, κοινωνική και όχι μόνο) στην «σύνθεση» των ειδήσεων που - 24 ώρες την μέρα - μάς σερβίρουν τα ελληνικά και τα διεθνή ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΞΑΧΡΕΙΩΣΗΣ (ή, αν θέλετε, ΕΞΑΘΛΙΩΣΗΣ ή ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ).

Γιατί η ανάγκη είναι «ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ» ; Δεν θα μακρυγορήσουμε.

Πριν τα «ιουλιανά» του 1965, τα μέσα απ' τα οποία μάθαινε κανείς τί συνέβαινε στην χώρα και έξω απ' αυτήν, ήταν οι εφημερίδες. Τις εξέδιδαν δημοσιογράφοι, οι οποίοι, κατ' αρχήν, «ΣΕΒΟΝΤΑΝ» και τους αναγνώστες τους και τους εαυτούς τους. Μάθαιναν οι ίδιοι τις ειδήσεις, τις έλεγχαν, τις διασταύρωναν, τις επαλήθευαν και τις μετέδιδαν στους αναγνώστες. Αυτό δεν σήμαινε, φυσικά, πως ήταν «άγιου». Και ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΝ, και ΠΟΥΛΙΟΝΤΑΝ. Ακόμη, είχαν τις ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ τους. Πολιτικές, κοινωνικές, θρησκευτικές... Κι αυτές, τις ξεπουλούσαν, μέχρις ενός ορίου. Οι εφημερίδες εκείνης της εποχής, πάντως, όπως και οι ιδιοκτήτες οι συντάκτες ανήκαν σε συγκεκριμένους κομματικούς χώρους. Έτσι, οι αναγνώστες ήξεραν ότι τα όσα διάβαζαν εξυπηρετούσαν συγκεκριμένα συμφέροντα συγκεκριμένων κομμάτων. Αν οι ειδήσεις δεν συμφωνούσαν με την γραμμή, «θάβονταν» όσο «τρανταχτές» κι αν ήταν. Ήταν η εποχή που η πληροφόρηση έφτανε στο κοινό και γινόταν εύκολα κατανοητή. Το ίδιο συνέβαινε και με τις αναλύσεις των ειδήσεων. Όσο για το ραδιόφωνο και την (στα σπάργανα ακόμη, από τεχνικής πλευράς) τηλεόραση, ήταν, φυσικά, η φωνή του κράτους, με άλλα λόγια, η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.

Από τον Ιούλιο του 1965, η κατάσταση αρχίζει να αλλάζει. Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το πέρασμα 20 χρόνων από την λήξη του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, την διόγκωση της αστυφιλίας, την μετανάστευση (προς Γερμανία, ΗΠΑ, Αυστραλία), την ερήμωση της υπαίθρου, την άμβλυνση των εμφυλιοπολεμικών παθών, την ραγδαία πτώση των τιμών που επιτρέπει σε κάθε σπίτι να έχει ραδιόφωνο και ίσως τηλεόραση (χρως να υποχρεώνεται να συνακροάται και να συνθεάται σε κάποιο καφενείο χωριού ή γειτονιάς) και με τον τρόπο αυτόν να στερείται την διαδικασία της αντιπαράθεσης της παρέας στα όσα του σερβίρει το ηλεκτρικό ΜΜΕ. Ακόμη, δεν μπορούμε να υποτιμήσουμε το δημόσιο κάψιμο κάποιων εφημερίδων (Βήμα, Νέα) κατά τις διαδηλώσεις του Ιουλίου 1965. Κι ενώ ραδιόφωνο και τηλεόραση παραμένουν στα χέρια της κυβέρνησης/κράτους, οι εφημερίδες περνούν από τα χέρια των δημοσιογράφων στα χέρια επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν περιμένουν την κομματική ή και κρατική ενίσχυση για να επιβιώσουν. Τα ΜΜΕ παύουν σιγά-σιγά να είναι τα όργανα των κομμάτων για να «περάσουν» στον λαό κάποια πολιτική «γραμμή». Γίνονται τα όργανα επιχειρηματιών, που χρησιμοποιώντας τον λαό, πιέζουν τα κόμματα και την εκάστοτε κυβέρνηση να ακολουθήσει την «γραμμή» της προώθησης των δικών τους οικονομικών συμφερόντων. Φυσικά ο λαός δεν ενημερώνεται για τις επιδιώξεις των ιδιοκτητών των ΜΜΕ, και συχνά πέφτει θύμα των εκάστοτε προπαγανδιστικών παιχνιδιών των επιχειρηματιών. Οι δημοσιογράφοι (με ελάχιστες εξαιρέσεις) δεν κυνγούν πια την είδηση. Δεν την μαθαίνουν. Τούς την υπαγορεύει ο ιδιοκτήτης τους. Είναι η εποχή της παραπληροφόρησης.

Η χούντα του 1967 - προϊόν (όχι αποκλειστικά) αυτής της παραπληροφόρησης - δεν επιβάλλει μόνο λογοκρισία. Βοηθάει ουσιαστικά στην συγκέντρωση των ΜΜΕ στα χέρια όλο και λιγότερων επιχειρηματιών (ναυτιλιακές, κατασκευαστικές, κατασκευαστικές, εμπορικές επιχειρήσεις) που πιέζουν όλο και περισσότερο την κυβέρνηση/κράτος να νομοθετήσει φοροαπαλλαγές, παραχωρήσεις, ατέλειες... Ο κόσμος φυσικά δεν παίρνει είδηση, παρά μόνο όταν οι επιχειρηματίες πλακώνονται μεταξύ τους (κι ο ένας βγάζει στην φόρα τα άπλυτα του άλλου). Με την πτώση της χούντας, το 1974, άρχισε η τρίτη φάση. Στο πρώτο της στάδιο, εμφανίζεται ένας εκρηκτικός πολλαπλασιασμός εντύπων (κυρίως), αφού καταργείται η λογοκρισία κι ο κάθε αριστερός χώρος (πλατύς ή στενός) θέλει να βγάλει την εφημερίδα ή το περιοδικό του (ή και το τα δυο) όχι τόσο για πληροφορήσει, όσο για να προπαγανδίσει. Οι ειδήσεις σπανίζουν. Οι αναλύσεις περισσεύουν. Η διανομή πάσχει. Ο πολύς κόσμος αδιαφορεί.

Το δεύτερο στάδιο ξεκινάει, την δεκαετία του 1980, με την δημοτική και την ελεύθερη ραδιοφωνία. Βλέπετε, ο ραδιοφωνικός σταθμός της Κατάληψης του Πολυτεχνείου του 1973 δημιούργησε «σχολή». Οι «δημοσιογράφοι» αυτών των σχημάτων ήταν συνήθως αγνοί αγωνιστές, μαχητικοί, ενθουσιώδεις, αλλά άπειροι και οικονομικά αδύνατοι. Απευθύνονταν σε μικρές ομάδες ομοϊδεατών τους (που συνήθως δεν χρειαζόταν να διαβάσουν το έντυπο ή ν' ακούσουν τον σταθμό για να ενημερωθούν και να κατανοήσουν την πολιτική γραμμή). Φυσικά, τα εν λόγω έντυπα δεν εντάσσονται στα ΜΜΕ (άλλωστε δεν είναι αυτός ο ρόλος τους). Σύντομα, ωστόσο, τους μιμήθηκαν κάποιοι μικροεπιχειρηματίες, οι οποίοι βέβαια δεν ζουν από τις πωλήσεις των φύλλων τους, αλλά από τις διαφημίσεις των εμπόρων της γειτονιάς τους.

Είναι η εποχή της ΑΠΟΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ, με την οποία θ' ασχοληθούμε διεξοδικότερα στ επόμενο τεύχος μας.

Με 88% επανεξελέγη πρόεδρος της Συρίας ο Μπασάρ Αλ-Άσαντ.

Με 96% ο Ασ-Σίσι εξελέγη πρόεδρος της Αιγύπτου - Μέχρι τώρα, περισσότεροι από 950 έχουν καταδικασθεί σε θάνατο.

Στην Ουκρανία, ο βασιλιάς της σοκολάτας Πέτρο Κοροσένκο εξελέγη πρόεδρος με 56 %.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΙΑΒΑΤΩΝ : ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Ο HUSEYIN FEVZI TEKIN είναι ένας αγωνιστής από την Τουρκία και τη Δευτέρα 2 Ιουνίου έχει δικαστήριο στο τριμελές εφετείο Θεσσαλονίκης. Για τη δίκη μεταφέρθηκε στις 30 Μάη το πρωί, από τη φυλακή Δομοκού στη Θεσσαλονίκη. Παρότι πήραμε τηλεφώνια παντού, από τη στιγμή που έγινε η μεταγωγή του, δεν μπορέσαμε να μάθουμε που βρίσκεται. Οι Αρχές από τις φυλακές Διαβατών δεν έδωσαν πληροφορίες, ούτε στην επιτροπή, ούτε στη δικηγόρο του. Τελικά σήμερα το μεσημέρι, μετά από τηλεφωνήματα δικηγόρων και βουλευτών, μάθαμε ότι βρίσκεται στην απομόνωση στις φυλακές Διαβατών επειδή αρνήθηκε τη γυμνή ερευνά.

Μόλις τη προηγούμενη εβδομάδα είχαμε συνάντηση με το Υπουργείο Δικαιοσύνης και σε αυτή την συνάντηση το υπουργείο είχε δεχτεί ότι δεν θα γίνει γυμνή, εξευτελιστική έρευνα αλλά κανονική. Το υπουργείο πρέπει να εφαρμόζει τις υποσχέσεις του. ΠΡΕΠΕΙ-Να δοθεί τέλος στην γυμνή, εξευτελιστική έρευνα-Να μεταφερθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι από την Τουρκία στην ίδια φυλακή, εφόσον δεν εξασφαλίζεται η σωματική τους ακεραιότητα. Πριν μια εβδομάδα ένας Τούρκος φασίστας, επιτέθηκε στον αγωνιστή **BILGEHAN KARPAT** στις φύλακες Ναυπλίου εξαιτίας της ιδεολογίας του. Εάν οι αγωνιστές πάθουν κάτι στις φύλακες, την ευθύνη την έχει το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

**-ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ-ΝΑ ΔΟΘΕΙ
ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ**

-ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

**-ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.**

ΚΑΛΟ ΣΟΥ ΤΑΞΙΔΙ ΚΟΚΟΡΑ (ΜΙΧΑΛΗ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ)... (Έφυγε στις 21/5/2014)

στα πεταχτά (μια άσκηση σύνθεσης ειδήσεων)

Α, ναι ! Στις 19/5/204 είχαμε Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές (πρώτος γύρος) ► Γιορτή της Δημοκρατίας, που λένε... ► Δεν είχανε κλείσει καλά-καλά οι κάλπες και βγαίνοντας απ' το σπίτι μου (κάπου στον Άϊ-Παντελή), βλέπω 6-7 νομάτους (μάλλον αλλοδαπούς) να τούς πηγαίνουν συνοδεία 3 μπάτσοι οπλισμένοι με κλόμπς, πιστόλια κι αυτόματα κατά το τμήμα της Μιχάλη Βόδα ► Γιορτάζαν, προφανώς, με τον τρόπο τους, τα εργαζόμενα παιδιά του λαού ► Και να σκεφτείς πως ο Καμίνης δεν είχε ακόμη εκλεγεί ► Μια βδομάδα αργότερα, στις 25 του Μάη, η Δημοκρατία είχε διπλή γιορτή. Το ένα πάρτυ εδώ. Το άλλο στις Βρυξέλλες ► Χαρές ο Βενιζέλος ! ► Γέλια ο Κουβέλης !!! ► Την άλλη μέρα, ΜΕΣΑ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ !!!!! ► Βλέπετε, εκεί, στην Γαλλία, η Μαρίν Λε-Πεν πήρε 17 % ► Ηθικόν δίδαγμα : Ρε Κασιδιάρη, βάλε κι εσύ κάνα κομπό ταγεράκι, να προκόψεις... ► Σοβαρά, όμως... Ο εξευτελισμός των κρατουμένων χιτλερικών (στην Βουλή και στα ΜΜΕ) μ' έχει εκνευρίσει ► Σκεφτείτε, απλά σύντροφοι, τί θα κάνουν σ' εμάς, λίγο αργότερα... ► Στις 25 Μάη, πέθανε κι ο στρατηγός Βόϊτσειχ Γιαρουζέλσκι ► Οι Πολωνοί ψηφίζανε... ► Στις 2 Ιούνη, έφυγε κι ο απόστρατος ναύαρχος Λεωνίδας Βασιλικόπουλος ► Έ, όσοι δεν ξέρετε ιστορία, ψάξτε τον στη «Βικιπέδια»...

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μίαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.
